

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 86. Nova Landgravii molimina pro componendis litigantium dissidiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

„ omnes simul in pace vivatis. „ Ast Sæcul. XVI.
A.C. 1529.
Lutherus hanc charitatem interpreta-
batur de ea, quæ inimicis debetur, non
autem de illa speciali, quæ inter Chri- Raynald.
hoc ann. n. 7.
stianos ejusdem fidei vinculo unitos re-
quiritur. Nihilominus tamen utrinque
conventum, ne litigantes scriptis ultro
citroque sese impeterent. Verum haud
diu hæc concordia substitit; quippe no-
væ doctrinæ Sectatores vix e colloquio
discesserant, cum illico, ut fieri assolet,
se contra Lutherum victoriam reportas-
se jactarent, vicissim vero Lutheri as-
sectæ *Sacramentarios* fuisse devictos scri-
ptis ac verbis divulgabant; unde ani-
morum contentio indies usque adeo ac-
cendebatur, ut Lutherus Fratrum so-
cietatem a Zwinglio oblatam non mo-
do velut artificiosam fraudem traduce-
ret, sed etiam palam assereret, Dæmo-
nem tantopere eis dominari, ut ultra
nil aliud quam mendacia proferre va-
leant.

§. LXXXVI.

*Nova Landgravii molimina pro
componendis litigantium
diffidiis.*

Attamen Landgravius sinistro primi
sui conatus successu adeo non ani-
mum despondebat, ut etiam magis pro-

N n 4 speri

Sæc. XVI.

A.C. 1529.

speri eventus spe erectus Sectatoribus ob oculos poneret, utrinque e re potissimum fore, ut saltem animis, quamvis doctrina ab invicem dissentirent, sincere conjungerentur, cum absque mutua concordia haud diu partes suas tueri possent. Hanc in rem illos Solisbacum convocabat, ut eis mentem suam aperiret, ac consilia suggereret. Ast cum nulla animorum averfio difficilius sanetur, quam quæ in materia Religionis ex opinionibus menti impressis sive veris, sive falsis ortum ducit, hinc Landgravius quoque experiri cogebatur, quod Lutheri discipuli maluerint a Catholicis opprimi, quam Zwinglii Sectatores ad sectæ suæ societatem admittere, vicissim vero hi, cum ex armorum fœdere cum Helveticis Tribubus nuperinito potentia ac numero prævalerent, haud amplius ab illis articulis, quos Marpurgi deseruerant, desciscere, multo minus vero realem Christi Domini præsentiam in Cœna profiteri volebant; unde mutua utrinque animorum averfio usque adeo excreverat, ut potius ad unionem fidei Catholicæ reverti vellent, quam a suis articulis vel minimum remittere. Hinc factum, ut Sacramentarii, quamvis in Marpurgensi colloquio spondidissent, quod præter sententiam de reali Corporis & Sanguinis Christi præ-

præsentia etiam ceteros articulos, in quibus a Lutheri alumnis discrepabant, ejuraturi essent, nunc tamen in nullo prorsus articulo illis cedere decernerent; quapropter Lutherani etiam per-
 vicavi prorsus consilio a Sacramentariis postulabant, ut circa Sacramentorum administrationem, Missæ Sacrificium aliosque Ecclesiæ ritus in cunctis suis Ecclesiis ritum a Luthero stabilitum observarent. Itaque ob mutuam utriusque factionis odium secunda hæc Landgravii consilia prioribus haud magis prosperum fortita sunt eventum.

§. LXXXVII.

Principes Protestantes, urbiumque Deputati Smalcaldiæ congregati.

Ceterum idem Hassiæ Princeps, cum omnes conatus suos in irritam cecidisse cerneret, sua studia ceteris addidit Foederatis, qui sub finem Mensis Novembris Smalcaldiæ convenire jubebantur, ut pari armorum robore sese Cæsaris potentiæ opponerent, veriti, ne ab eo opprimerentur. Hanc in rem Landgravius cunctis Imperii urbibus, quæ Lutheri erroribus erant infectæ, hæc exponebat: Non eo numero apud vos sit Carolus V, quo olim a Caroli

N n 5 Magni

Sæc. XVI.
A. C. 1529.